

EASA MB 2021-02

Köln, 9.–10. detsember 2021

WP07: Peamine tegevuskoht

(Esitaja: komisjon)

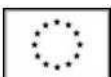
(Tõlge ja vormindamine: Transpordiamet, 16.06.2025)

Kokkuvõte

Peamise tegevuskoha õige kindlaksmääramine on oluline selleks, et pädevad asutused saaksid tõhusalt kontrollida organisatsioone ja tagada nõutava ohutustaseme. Hargmaiste ettevõtete arvu suurenemine on muutnud selle kindlaksmääramise keerulisemaks ja on ka ilmne, et mõni äriühing tegeleb meelepärase ametiasutuse valimisega, et luua endale sobiv järelvalvekord. Käesolevas dokumendis esitatakse ELi komisjoni ja Euroopa Lennundusohutusameti (EASA) ühise töö tulemused, mille eesmärk oli uurida õiguslikke nõudeid peamise tegevuskoha määramiseks, et anda pädevatele asutustele selles valdkonnas kasulikke juhiseid. Peamise tegevuskoha määramisele pööratakse rohkem tähelepanu ka tulevases standardimistöös tagamaks, et organisatsioonid ei saaks süsteemi kuritarvitada.

Võetavad meetmed

Liikmesriike kutsutakse üles arutama dokumendi üle ja kasutama seda seejärel oma järelvalvetöö suunisena.

PEAMINE TEGEVUSKOHT

1. Taustteave

Liikmesriigid määravad ühe või mitu üksust pädevaks asutuseks, kes vastutab määruse (EL) 2018/1139 ja selle delegeeritud ja rakendusaktidega hõlmatud isikute ja organisatsioonide sertifitseerimise ja järelevalve eest.

Jätkuva lennukõlblikkuse, tootmise ja õhusõiduki meeskonna valdkonnas tegutsevate organisatsioonide puhul on pädev asutus selle liikmesriigi määratud asutus, kus on organisatsiooni peamine tegevuskoht.

Seda peamise tegevuskoha mõistet kasutas seadusandja selleks, et määrata kindlaks pädev asutus, kuna see asutus ei ole mitte ainult kõige tihedamalt seotud organisatsiooniga, vaid tagab ka selle, et pädeval asutusel on teatav regulatiivne kontroll organisatsiooni üle, mis on vajalik ohutusega seotud sertifitseerimis- ja järelevalveülesannete tõhusaks täitmiseks. Seega on pädev asutus muu hulgas võimeline:

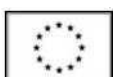
- volitama kontrollivaid töötajaid:
 - o kontrollima dokumente, andmeid ja mis tahes materjale, mis on seotud sertifitseerimis- ja/või järelevalveülesannete täitmisega;
 - o sisenema asjaomastesse ruumidesse, tegevuskohtadesse või transpordivahenditesse;
 - o tegema auditeid, uurimisi, hindamisi, kontrolle, sealhulgas seisuplatsikontrolle ja etteteatamata kontrolle;
 - o võtma või algatama vajaduse korral täitemeetmeid, sealhulgas riiklike kohtutoimingute kaudu;
- tegema asjakohast koostööd teiste riiklike muude kui lennundusalaste asutustega, nagu tööinspeksioon, politsei ja õigusasutused jne.

Peamise tegevuskoha õige kindlaksmääramine on seega oluline tagamaks, et pädev on see asutus, millel on ELis kõige parem positsioon, et täita nõuetekohaselt oma ohutusjärelevalvekohustusi. Kui seda ei tagata, on kaalul ohutus, kuna see katkestab vajaliku sideme pädeva asutuse ja tema kontrollitavate organisatsioonide vahel, ning nii ei ole võimalik saavutada alusmääruse peamist eesmärki luua ja säilitada Euroopa Liidus tsiviillennundusohutuse ühtlaselt kõrge tase.

Peamise tegevuskoha täpne kindlaksmääramine lennuohutuse valdkonnas on ka õiguslik kaitse võimaluse vastu, et ettevõtted hakkavad valima endale meelepäraseid ametiasutusi.

Samal ajal arendavad ja muudavad eraettevõtted pidevalt oma rahvusvahelisi organisatsioone, et optimeerida oma äritegevust. Peamise tegevuskoha kindlaksmääramine ELi jätkuva lennukõlblikkuse ja õhusõiduki meeskonda käsitlevate määruste rakendamiseks standardiseeritud viisil on jätkuvalt probleemiks nii EASA liikmesriikidele kui ka EASA-le endale, seda nii siis, kui küsimus tekib ELi liikmesriikide vahel, kui ka siis, kui see puudutab kolmandaid riike, mille puhul amet ise võib olla pädev asutus.

Kuigi ELi määrused sisaldavad peamise tegevuskoha määratlust, ei ole teatavate tõlgendamise- või kohaldamisprobleemide tekkimine välistatud. Käesolev dokument on koostatud ELi komisjoni ja EASA koostöös. Selle eesmärk on tuua esile õiguslikud ja järelevalvega seotud

raskused, mis tulenevad peamise tegevuskoha määratlusest, ning pakkuda võimalikku tõlgendust peamise tegevuskoha rakendamiseks, mis põhineb operatiivsetel kriteeriumidel. Neid kriteeriume tuleb järgida, et tagada standardne lähenemisviis, mille alusel tulevased pädevad asutused võtavad vastu organisatsioonide taotlusi sertifitseerimiseks ja järelevalveks või pädevad asutused tagavad juba sertifitseeritud organisatsioonide jätkuva nõuetele vastavuse.

2. Õigusraamistik

Lennunduses ja eelkõige lennuohutuse valdkonnas on erinevate määrustega kehtestatud organisatsiooni peamine tegevuskoht otsustavaks seoseks, mille alusel määratakse kindlaks, milline asutus vastutab selle eest, et kõnealuse organisatsiooni osutatavad teenused oleksid ohutud ja vastaksid liidu õigusele. Samu põhimõtteid võib leida ka väljaspool üksnes ohutust käsitlevaid eeskirju, näiteks lennuettevõtjate majanduslikus reguleerimises.

Sellest tulenevalt on määrused koostatud peamise tegevuskoha mõiste ümber, et määrata kindlaks, kas konkreetse organisatsiooni sertifitseerimise, järelevalve ja jõustamise valdkonna pädev asutus peaks olema selle liikmesriigi asutus, kus selline peamine tegevuskoht asub, VÕI Euroopa Lennundusohutusamet, kui peamine tegevuskoht asub väljaspool ELi. Selline pädevuse jagamine ELi ja ELi liikmesriikide vahel tagab ELi *acquis'* jõustatavuse, andes ELi liikmesriikidele vastutuse võtta järelevalve- ja jõustamismeetmeid seoses organisatsioonidega, kes tegelevad ohutusjuhtimisega nende territooriumil.

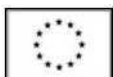
Asutamisvabadus ELis ei saa välistada ega takistada konkreetset äriühingut või organisatsiooni reguleeriva õiguse nõuetekohast kohaldamist. Piiriülest tegevust võib ELis väga erinevalt korraldada, kuid sellist vabadust ei tohiks kasutada nii, et peamise tegevuskoha kriteeriumi tõlgendatakse viisil, mis võimaldab ametlikult asutada varifirmasid ¹ ilma sisulise, territoriaalse või kohtualluvusliku seoseta organisatsiooni ja selle pädeva asutuse vahel. See tähendaks tõepoolest, et liikmesriigid, kes loomulikult vastutavad sertifitseerimise ja järelevalve eest, ei suudaks tagada nõuetekohast täitmist, ning seega tekiksid kogu ELi süsteemi jaoks ohutusprobleemid.

Sellega seoses tuleb meelde, et lennuohutuseeskirjades² on peamine tegevuskoht määratletud järgmiselt: „*peamine tegevuskoht*“ – *organisatsiooni peakontor või registreeritud asukoht, mille kaudu juhitakse käesolevas määruses osutatud toiminguid ja kus toimub nendega seotud põhiline finantsjuhtimine*“. Määruses (EÜ) nr 1008/2008³ on samuti väga sarnane peamise tegevuskoha määratlus: „*põhitegevuskoht*“ – *ühenduse lennuettevõtja peakontor või registreeritud asukoht, mis asub liikmesriigis, kus toimub ühenduse lennuettevõtja põhiline finantstegevus ja tegevuse juhtimine, sealhulgas jätkuva lennukõlblikkuse korraldamine*“.

¹ Ajakirjanduses, sotsiaalmeedias ja õiguskirjanduses kasutatav mõiste „varifirmad“ (*letter box companies*) viitab äriühingutele, mille tegevus registreerimiskohas on vähene või puudub üldse. Sama äritegevuse tähistamiseks kasutatakse ka mõistet „riulifirma“ (*mailbox companies, brass-plate companies, shell companies, pro-forma companies*). Selliste äriühingute peamine eesmärk on tavaliselt kasutada ära asutamisoigust ning saada maksusoodustusi või vältida vähem soodsate õigusaktide kohaldamist selles riigis, kus nad tegelikult tegutsevad.

² Vt vastavalt komisjoni määruse (EL) nr 1321/2014 artikli 2 punkt m ja määruse (EL) nr 1178/2011 artikli 2 punkt 22.

³ Vt määruse (EÜ) nr 1008/2008 ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta artikli 2 punkt 26.

Eeldatavasti valis seadusandja pädeva riikliku asutuse määramise ühendavaks elemendiks tahtlikult peamise tegevuskoha. Sellise valiku põhjused on seotud vajadusega tagada püsiv, stabiilne ja tõhus side õhusõiduki käitaja ja selle õiguskorra vahel, mille alusel käitaja enamasti tegutseb. See ei tähenda, et kogu organisatsiooni tegevus peab olema tsentraliseeritud samasse kohta, kus asub ka peamine tegevuskoht. Teatavad tegevused võivad toimuda teistes liikmesriikides ja kolmandates riikides, nagu seda teevad sageli suured või hargmaised ettevõtted. Põhilised tegevuskontrolli- ja finantsfunktsioonid peavad siiski olema ilmsed ja nähtavad ning vastava liikmesriigi kohtualluvuse alla kuuluva peamise tegevuskohaga organisatsiooni sertifitseerimise, järelevalve ja jõustamise eest vastutaval riigi pädeval asutusel peab olema võimalik neid kontrollida ja jälgida.

Samal põhjusel ei saa olla mitut peamist tegevuskohta: võib olla ainult üks, kus teostatakse tegevuskontrolli ja finantsfunktsioone ning mida saab pidada vastutavaks ohutusnõuete järgimise eest ja kus seda saab tõhusalt kontrollida.

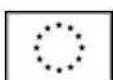
Sama arusaama peamisest tegevuskohast on hiljuti kinnitanud Üldkohtu kaks otsust⁴, mis käsitlevad riigiabi andmist ELi lennuettevõtjatele, kelle põhitegevuskoht asub mõnes ELi liikmesriigis. Esimeses kohtuotsuses märkis Üldkohus punktis 26 järgmist:

[...] „26 Teisena tuleb märkida, et määruse nr 1008/2008 artikli 2 punktis 26 on „põhitegevuskoht“ määratletud kui liidu lennuettevõtja peakontor või registreeritud asukoht, mis asub liikmesriigis, kus toimub selle lennuettevõtja põhiline finantstegevus ja tegevuse juhtimine, sealhulgas jätkuva lennukõlblikkuse korraldamine. Põhitegevuskoha mõiste vastab praktikas vedaja registrijärgsele asukohale (vt selle kohta 18. märtsi 2014. aasta kohtuotsus *International Jet Management*, C-628/11, EU:C:2014:171, punkt 66). Seega on tõsi, nagu väidab hageja, et selle määruse alusel on konkreetsel juriidilisel isikul lubatud luua vaid üks põhitegevuskoht ning seejärel on selle liikmesriigi ametivõimul, mille territooriumil see põhitegevuskoht asub, võimalik väljastada vaid üks lennutegevusluba. [...]“

Teise kohtuotsuse punktis 39 on esitatud järgmised kaalutlused lennuettevõtja põhitegevuskoha mõiste kohta määruse (EÜ) nr 1008/2008 raames ning rõhutatud püsiva ja vastastikuse seose tähtsust organisatsiooni ja selle ettevõtja tegevuse reguleerimise eest vastutava liikmesriigi vahel:

„[...] 39. Kolmandana tuleb märkida, et kuigi on küll tõsi, et Euroopa Kohus on leidnud, et praktikas vastab põhitegevuskoha mõiste registrijärgse asukoha mõistele (vt eespool punkt 29) ning et registrijärgse asukoha muutmise võib toimuda suhteliselt kiiresti, ei saa tähelepanuta jätta, et määruse nr 1008/2008 artikli 2 punkt 26 sisaldab muid täpsustusi, eelkõige seoses asjaoluga, et jätkuva lennukõlblikkuse korraldamine peab toimuma põhitegevuskohas, st käesoleval juhul Prantsusmaal. (.) Need sätted kehtestavad Prantsuse lennutegevusluba omavate lennuettevõtjate ja Prantsuse ametiasutuste vahel vastastikused regulatiivsed kohustused ning seega nende vahel spetsiifilise ja püsiva seose, mis sobivalt vastab ELTL artikli 107 lõike 2 punktis b sätestatud tingimustele [...]. Lisaks ei saa asjaomase liikmesriigiga selle seose kadumine, mis seisneb põhitegevuskoha üleviimises teise liikmesriiki, piirduda pelgalt registrijärgse asukoha muutmisega, kuna nagu hageja hagiavalduse punktis 59 ise märgib, peab lennuettevõtja lisaks tegema viimati

4 Kohtuasjad T-238/20 ja T-259/20.

nimetatud riigis kõik haldustoimingud, et saada uus lennutegevusluba, ja täitma kõik selle loa saamiseks vajalikud tingimused, kusjuures tema uue põhitegevuskoha tunnustamine on selles protsessis vaid üks osa [...]“.

Peamise tegevuskoha õige määramine on oluline tingimus asjaomase pädeva asutuse tuvastamiseks, sealhulgas juhtudel, kui Euroopa Lennundusohutusamet tegutseb pädeva asutusega kas liikmesriigi või mitmes liikmesriigis tegutseva organisatsiooni taotlusel. Nendel juhtudel puudutab vastutuse ümberjaotamine liikmesriigilt EASA-le ainult neid sertifitseerimise-, järelevalve- ja jõustamisülesandeid, mis on hõlmatud määrusega (EL) 2018/1139 ja selle rakenduseeskirjadega. Kõik muud ülesanded, mis ei ole otseselt reguleeritud ELi lennundusohutuse eeskirjadega (näiteks kriminaal- või haldusõigusnormide täitmine), jäävad ka edaspidi liikmesriikide pädevusse. EASA ja liikmesriik, kus organisatsioonil on peamine tegevuskoht, teevad omavahel koostööd, sealhulgas vastutuse ümberjaotamise üksikasjaliku korra raames, et tagada EASA ja riiklike asutuste võetavate jõustamismeetmete kooskõlastamine ja tõhusus.

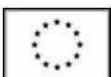
Märkimisväärne on ka see, et jätkuvat lennukõlblikkust käsitlevas konkreetsetes valdkonnas on arvamuses 04/2021⁵ säilitatud peamise tegevuskoha mõiste kui ühendav element pädeva asutuse kindlaksmääramiseks. Kavandatud uus ühe jätkuva lennukõlblikkuse korraldamise eest vastutava organisatsiooni raamistik („One CAMO“) ei muuda lepingulise CAMO pädeva riigiasutuse kindlaksmääramise tuntud kontseptsiooni, vaid lihtsalt laiendab seda lennuettevõtjatele. Riiklikuks pädevaks asutuseks on jätkuvalt selle liikmesriigi määratud asutus, kus asub CAMO peamine tegevuskoht.

Nagu juba praegu kehtivas määruses kirjeldatud, võib CAMO-l olla eri liikmesriikides mitu kontorit, mis täiendavad, kuid ei asenda peamist tegevuskohta. Näiteks võib CAMO omada peamist tegevuskohta ühes liikmesriigis ja kontoreid või esindusi kolmes liikmesriigis, kuna eri kontorid võivad keskenduda konkreetsetele lennukiparkidele või konkreetsetele jätkuva lennukõlblikkusega seotud ülesannetele. Teatavate tegevuste kontorite mitmekesisus ja arv ei vabasta kohustusest, et peamine tegevuskoht peab olema asutatud ühes liikmesriigis ja ei saa koosneda üksnes postkastist, millest ei tehta ega saa teha finants- või tegevuskontrolli. Lisaks sellele ei ole CAMOga lepingu sõlminud üksus oluline CAMO heakskiitmise ja järelevalve eest vastutava riikliku pädeva asutuse määratlemiseks. See kontseptsioon ei ole uus; seda rakendatakse laialdaselt ja mitte ainult CAMO puhul. Näiteks: 145. osa kohane hooldusorganisatsioon on sõlminud lepinguid erinevate käitajatega, kuid see ei mõjuta seda, kes on 145. osa kohase hooldusorganisatsiooni riiklik pädev asutus.

3. Peamise tegevuskoha tõlgendamise ja rakendamise kriteeriumid

Peamine tegevuskoht on mitmest elemendist koosneva keerulise võrrandi tulemus, mida ametiasutus peab kontrollima enne heakskiidu andmist ning sertifitseerimise, järelevalve ja jõustamise eest vastutuse võtmist. Tuleb teha konkreetne hindamine, mis põhineb kahe kumulatiivse kriteeriumi kontrollimisel, mida tuleb kohaldada koos:

⁵ See arvamus sisaldab ettepanekut määruse (EL) nr 1321/2014 muutmiseks ja seda arutati EASA komitee viimasel istungil, mis toimus 26.-27. oktoobril 2021. aastal. See ettepanek võimaldab ühe ja sama kontserni lennuettevõtja sertifikaadi omanikel palgata ühe CAMO, selle asemel et nõuda ühte CAMOt iga lennuettevõtja sertifikaadi omaniku kohta.

- organisatsiooni peakontor või registrijärgne asukoht peab asuma liikmesriigis;
ning
- põhilised finantsfunktsioonid ja põhiline tegevuse juhtimine peab toimuma selles liikmesriigis asuvas peakorteris või registrijärgses asukohas.

Kuigi ELi äriühinguõiguses ei ole ühtlustatud peamise tegevuskoha rakendamist põhjendavaid regulatiivseid üksikasju, sisaldab kehtiv määratlus piisavalt elemente, millest saab tuletada peamise tegevuskoha olulisi näitajaid.

Äriühingu **peakontorit või registrijärgset** asukohta on üsna lihtne kindlaks teha, sest see teave peaks sisalduma ettevõtte põhikirjas ja registris.

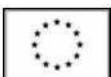
Mis puutub äriühingu **peamistesse finantsfunktsioonidesse**, siis need hõlmavad kogu finantstegevust, mis on vajalik selleks, et äriühing oleks elujõuline ja hea rahalise seisundiga, et ta suudaks mitte ainult saada raha ja kasumit ning tasustada aktsionäre, vaid ka täita oma kohustusi ja teha nõuetekohaseid makseid, alates personali ja rajatistega seotud kuludest kuni lepinguliste, maksu- või muude finantskohustuste täitmise ja dividendide, palkade, töösuhetega seotud hüvitiste maksmiseni, investeerimisotsusteni jne. Finantsfunktsioonid nõuavad äriühingu rahaliste vahendite *planeerimist ja haldamist*, mida ei saa äriühingu tegevusest kunstlikult eraldada. Finantsjuhtimise funktsioonid on seega olulised ettevõtte juhtimiseks ja on tugevaks näitajaks selle kohta, kus on äriühingu tegelik asukoht ja kus toimub selle juhtimine ning millise õigussüsteemiga on äriühing kõige tihedamalt seotud.

Selle tegevuse peamine juhtimine hõlmab äriühingu operatiivsete otsuste regulaarset haldamist. Äriühingu tegevuse kontrollimise koha kindlaksmääramine nõuab iga juhtumi puhul eraldi hindamist, kuid järgmiste elementidega arvestamine võib olla soovituslik: koht, kust teenuste osutamist jälgitakse ja kontrollitakse. Alternatiivselt võib kasutada ka liidu tolliseadustiku⁶ mõistet „püsiv tegevuskoht“: „kindel tegevuskoht, kus on **püsivalt** olemas nii vajalik inimressurss kui ka vajalikud tehnilised vahendid ja mille kaudu tehakse täielikult või osaliselt isiku tolliga seotud toiminguid“.

Tunnistatakse, et on võimalik kasutada mitmeid erinevaid tööstsenaariume, aga ka seda, et riigisisene äriühinguõigus võib liikmesriigiti erineda, kuna õiguslikud nõuded ei ole ELis täielikult ühtlustatud ja sõltuvad igas liikmesriigis valitsevast õigusteooriast (asutamise teooria *versus* tegeliku asukoha teooria⁷). Siiski on Euroopa Lennundusohutusameti kohustus tuletada riiklikele pädevatele asutustele meelde nende õiguslikku kohustust kontrollida, kas määratud peamisel tegevuskohal on tegelik seos asutuse kohtualluvusega. Selleks on olemas piirid, mida tuleb hinnata iga üksikjuhtumi puhul eraldi, ning näitajad, mida saab kasutada sellise kohtualluvusliku seose kontrollimiseks, mis on tingimata seotud territooriumiga, kus

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT L 269, 10.10.2013, lk 1).

⁷ Tegeliku asukoha teooria kohaselt kohaldatakse konkreetse juriidilise isiku suhtes selle riigi seadusi, kus ja kust seda tegelikult hallatakse ja/või juhitakse, st kus on äriühingu tegelik asukoht, olenemata sellest, millises riigis äriühing on registreeritud või asutatud. **Asutamise teooria** kohaselt kohaldatakse aga juriidilise isiku suhtes selle riigi seadusi, kus juriidiline isik on asutatud, olenemata sellest, kus on tema tegelik asukoht, st selle riigi seadusi, mille alusel juriidiline isik loodi ja mille seaduste alusel võeti vastu tema põhikiri. Mõlemad teooriad on võrdselt kehtivad ja ELi liikmesriigid kohaldavad neid vastavalt oma õigussüsteemile. ELi õigus ei ole seni ametlikult ühegi teooria kasuks otsustanud, kuid hiljutine kohtupraktika viitab uuele suundumusele, mis soosib asutamise teooria kahjuks pigem tegeliku asukoha teooriat.

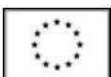
organisatsiooni tegevust teostatakse, juhitakse, rahastatakse ja kontrollitakse.

Seetõttu peaksid pädevad asutused enne peamise tegevuskoha kohta otsuse tegemist veenduma, et eespool nimetatud asjaolud on tõendatult täidetud. Peamine tegevuskoht on järgmiste elementide ristumiskoht.

1. Organisatsioon on registreerinud end kohalikus äri- või maksuregistris ja maksab ettevõtte tulumaksu.
2. Organisatsioon täidab oma peamisi haldus- ja finantsfunktsioone, näiteks palkade ja hüvitiste maksmine, arvete esitamine jne.
3. Organisatsiooni vastutav juht vastutab lõppkokkuvõttes ohutuse eest. Ta vastutab selle eest, et kogu tegevust on võimalik rahastada ja teostada vastavalt kehtivatele nõuetele ning et organisatsioon on piisavalt struktureeritud ja varustatud sobiva kvalifikatsiooniga töötajatega. Euroopa Lennundusohutusameti ees ohutuse ja nõuetele vastavuse eest lõplikult vastutava isikuna peaks ta kas alaliselt elama riigis, kus asub peamine tegevuskoht, või tõendama ametile, et tal on olemas sobivad vahendid oma kohustuste täielikuks täitmiseks, kui ta ei ela peamises tegevuskohas.
4. Organisatsiooni peamised töötajad (koolitusjuht, lennupraktika juht, ohutusjuht, vastavusjuht, lennutreeningseadmete juht jne) kontrollivad ja koordineerivad igapäevast tegevust, sealhulgas juhtimiskoosolekute pidamist ja operatiivkirjavahetuse töötlemist, mis lõppkokkuvõttes viib lennundusohutust käsitleva ELi *acquis'* ohutuseesmärkide saavutamiseni.
5. Peakontor või registrijärgne asukoht on tegelik ja toimiv tegevuskeskus, kust juhitakse igapäevaselt või regulaarselt juhtimist, kontrolli, planeerimist, koordineerimist ja ettevõtte finants-tegevust ning eelkõige määruse (EÜ) nr 1008/2008 kohast lennukõlblikkuse korraldamist. Välja arvatud ilmselged olukorrad, nagu Covid-19 pandeemia, mis nõuavad laialdast kaugtööd, ei tohi see mitte mingil juhul olla kontor, kus organisatsioon korraldab pistelisi koosolekuid, millest võtavad osa vastutav juht ja peamised töötajad, kes on kohale sõitnud ainult selleks puhuks, ega kontor, kus toimuvad vaid mõned koosolekud aastas.
6. Organisatsiooni tegevuse ja toimingute juhtimist, kontrolli, planeerimist, kooskõlastamist ja ettevõtte rahastamist mõjutavaid tegevus- ja finantsotsuseid käsitlevad dokumendid on kohaldatavate määruste raames alati käegakatsutavad ja pädev asutus võib neid füüsiliselt kontrollida ja/või hinnata.

Kuna peamine tegevuskoht on erinevate elementide kogum ja ettevõtted võivad olla piiriüleselt organiseeritud erineval viisil, ei saa finants- ja tegevuskontrolli vahel teha kunstlikku vahet. Objektivse hindamise eesmärk on määrata kindlaks, kus on konkreetse tegevuse **raskuskese** (enamik eespool loetletud kriteeriumidest). See tähendab, et heakskiitu ei anta, kui eespool nimetatud finants- ja tegevuskontrolli kriteeriumid ei ole kumulatiivselt täidetud. Kuna kriteeriumid ei pruugi konkreetsetes ettevõttes tingimata binaarselt täidetud olla (ja need võivad aja jooksul muutuda), tuleb objektivist mõõtmist mõnikord täiendada hinnanguga finants- ja tegevuskontrolli *tasemele* konkreetsetes asukohtas võrreldes sama ettevõtte teiste osade, tüarettevõtete, rajatiste või kohalike kontoritega või selle emaettevõtte(te)ga.

EASA on õiguslikult kohustatud hoiatama ohutusprobleemide eest, mida tekitavad olukorrad, kus avastatakse, et valitud peamises tegevuskohas puudub tegelik tegevus, kontroll või rahastamine. Sellistes olukordades, kus valitud peamises tegevuskohas leitakse, et tegevus puudub, kus töötajad ja võtmeisikud ei tööta regulaarselt ja on kättesaadavad ainult eemalt või reiside planeerimise ja broneerimise kaudu, tekitatakse tõenäoliselt kahju ühtse lennundussüsteemi kavandatud ohutuseesmärgile, kuna ohutusjärelvalve eest ametlikult

vastutaval asutusel ei pruugi tegelikult olla oma tegelikus kohtualluvuses piisavalt konkreetseid organisatsiooni osi.

Lisaks ohutusega seotud kaalutlustele võib varifirmade asutamine viia ühtse turu kahjustamiseni või maksusüsteemide moonutamiseni juhtudel, kus valitud peamine tegevuskoht asub ELi liikmesriigis, kuid peamise tegevuskoha tunnused (tegevus, tegevuse kontroll jne) asuvad kolmandas riigis.

Kui juriidiliste kohustuste jõustamine organisatsiooni ja selle vastutava juhi suhtes on praktiliselt võimatu, kuna peamine tegevuskoht asub ühes liikmesriigis, kuid tegelik majandustegevus, finantstegevus ja tegevuse kontroll toimuvad mujal, tuleb jätkata edasist uurimist, et lõpetada ELi õiguse võimalik rikkumine.

4. Järeldused

Peamine tegevuskoht on otsustav tegur, et määrata kindlaks pädev asutus, mis vastutab vajadust mööda sertifitseerimise, järelevalve ja jõustamise eest. Oma ohutusjärelevalvekohustuste täitmiseks peavad pädevad asutused olema võimelised võtma tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid täitmist tagavaid meetmeid mis tahes organisatsiooni suhtes, mille nad on heaks kiitnud, ning tagama, et selle vastutav juht on ohutuse eest lõplikult vastutava isik. Seepärast on peamise tegevuskoha nõuetekohane rakendamine oluline, et saavutada kogu ELis kõrge ja ühtlane lennuohutuse tase.

Peamise tegevuskoha määratlus lennuohutuse valdkonnas võimaldab välja tuua sisulised aspektid, mis koos hinnatuna võimaldavad kindlaks teha, kus asub äriühingu tegelik raskuskese.

Peamise tegevuskoha kindlaksmääramine põhineb objektiivsel hinnangul – mida täiendatakse konkreetse hinnanguga – finants- ja tegevuskontrolli taseme kohta konkreetsetes asukohtades, võrreldes teiste asukohtadega, kuhu sama ettevõtte võis asutada tütarettevõtteid, sidusettevõtteid, kohalikke kontoreid jne, ning seda ei tohi tõlgendada nii, et sellega hoitakse kõrvale ELi õiguse nõuetekohasest kohaldamisest seoses organisatsiooni ja selle peamiste töötajate sertifitseerimise, järelevalve ja jõustamisega asjaomase pädeva asutuse poolt.

